

Protokollat med Tilkendegivelse

i

Faglig Voldgift

(FV 2018-0071)

Fagligt Fælles Forbund

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI Overenskomst I v/ DI

for

Herning Turist ApS

(chefkonsulent, advokat Sussi Skovgaard-Holm)

Uoverensstemmelsen angår ophøret af chauffør A's ansættelse i Herning Turist ApS, nærmere bestemt om hun ved sin fratreden den 9. april 2018 – som hævdet af Fagligt Fælles Forbund (3F) – var arbejdsmiljørepræsentant i virksomheden og afskediget uden begrundelse i tvingende årsager, eller om hendes hverv som arbejdsmiljørepræsentant – som hævdet af DI på virksomhedens vegne – var ophørt længe før hendes fratreden, og at hendes fratreden i øvrigt skete efter aftale mellem hende og virksomhedens direktør.

Parternes påstande

Klager, 3F, har nedlagt følgende påstande:

1. "DI skal for [Herning Turist ApS] anerkende, at forbundets medlem var valgt arbejdsmiljørepræsentant".
2. "DI skal for [Herning Turist ApS] anerkende, at afskedigelsen af forbundets medlem, arbejdsmiljørepræsentant A ikke er begrundet i tvingende årsager".
3. "[Herning Turist ApS] skal betale en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse samt manglende løn for en 6 måneders opsigelsesperiode til forbundets medlem A. Beløbene tillægges sædvanlig procesrente fra beløbenes normale forfaldsdato, til betaling sker".

Indklagede, DI Overenskomst I v/ DI for Herning Turist ApS, har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb end påstået af klager.

Sagens behandling:

Sagen er forhandlet den 20. november 2018 for en faglig voldgiftsret med undertegnede fhv. højesteretspræsident Poul Søgaard som opmand og med forhandlingssekretær Kim Poder og konsulent Jørn Hedengran, begge valgt af 3F, samt underdirektør Christoffer Skov og seniorkonsulent, advokat Morten Lind Eisensee, begge valgt af DI, som medlemmer.

Sagens bilag ansås for dokumenteret.

Der blev afgivet forklaring af chauffør A, faglig sekretær i 3F B, direktør i Herning Turist ApS C og indehaver af og chauffør i Herning Turist ApS D.

Efter bevisførelse og procedure kunne der ikke blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten opnås flertal for en afgørelse. Derefter tilkendegav opmanden med en nærmere mundtlig begrundelse, at han ved en kendelse i sagen ville tage indklagedes påstand om frifindelse til følge. Parterne tog opmandens tilkendegivelse til efterretning og tiltrådte, at sagen afgøres i overensstemmelse med tilkendegivelsen, som her gengives i skriftlig form:

Opmandens tilkendegivelse

A blev i 2010 ansat i Herning Turist ApS (binavn for Brande Buslinier ApS). Hun arbejdede som chauffør på turistbusser. Pr. 1. januar 2011 blev hun valgt som arbejdsmiljørepræsentant, efter sin egen forklaring for turistbus- og værkstedsområdet. Valget blev af 3F først anmeldt til DI den 12. juli 2013, og A har forklaret, at det er en fejl, at det af anmeldelsen fremgår, at hun også var valgt for rutebilområdet.

A blev i 2013 – ifølge svarskriftet med virkning fra den 18. maj 2013 – valgt som tillidsrepræsentant for Turistbusoverenskomstens område. Det hverv bestred hun indtil den 1. januar 2017, hvor hun efter eget ønske trak sig som tillidsrepræsentant.

Med virkning fra den 10. oktober og to år frem blev E, F og G valgt som arbejdsmiljørepræsentanter, alle for nærmere angivne ruter omfattet af AKT-overenskomsten. For F's vedkommende var der tale om genvalg og for de to øvrige om nyvalg. Af virksomhedens HR-afdelings mail af 13. oktober 2014 med meddelelse om valgene, sendt til de valgte og til direktør C og B, som da var tillidsrepræsentant, fremgik intet om, hvorvidt der også havde været valg til hvervet som arbejdsmiljørepræsentant for turistbus- og værkstedsområdet. Der foreligger heller ikke oplysning om senere valg for det pågældende område.

I et opslag, der efter C's ubestridte forklaring var hængt op på en opslagstavle og tilgængeligt for alle medarbejdere, er det under overskriften "Tillidsvalgte ved Brande Buslinier" anført, hvilke medarbejdere der bestred hverv som tillidsrepræsentant, arbejdsmiljørepræsentant og medlem af samarbejdsudvalget. A er ikke nævnt på opslaget. Det kan lægges til grund, at opslaget er udarbejdet og hængt op efter den 1. marts 2017.

Valgperioden for A's hverv som arbejdsmiljørepræsentant var på to år, det vil sige indtil den 1. januar 2015. Valgperioden kan muligt anses som forlænget som følge af, at valget først blev anmeldt den 12. juli 2013, og at der ikke blev gjort indsigelse herimod. Valgperioden vil i så fald senest være ophørt den 12. juli 2015.

Der foreligger ingen oplysninger om, at A skulle have varetaget arbejdsopgaver som arbejdsmiljørepræsentant fra 2015 og frem til hendes fratræden den 9. april 2018. Hun har i den periode heller ikke deltaget i sikkerhedsudvalgsmøder, ligesom hun ikke reagerede på opslaget i 2017 om tillidsvalgte i virksomheden.

Selv om der ikke siden 2011 er foretaget valg af arbejdsmiljørepræsentant på det område, som A i 2011 blev valgt for, kan det på den anførte baggrund ikke antages, at hun fortsat måtte betragtes som arbejdsmiljørepræsentant, da hendes ansættelse ophørte. Klager kan derfor ikke få medhold i påstand 1.

Da A's særlige ansættelsesretlige beskyttelse som arbejdsmiljørepræsentant på den anførte baggrund var bortfaldet, kan klager allerede derfor heller ikke få medhold i påstand 2 og påstand 3.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, om A's fratræden var en følge af opsigelse eller aftalt fratræden.

Da parterne som anført tiltrådte, at sagen kunne afgøres i overensstemmelse med tilkendegivelsen, er sagen hermed afsluttet.

Parterne betaler hver især egne sagsomkostninger og halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 21. november 2018

Poul Søgaard